

[Christmas Møller.]

i dette Tilfælde Staten blandes ind i, saa siger jeg til Regeringen, at hvis den ønsker et Resultat paa dette Omraade, tror jeg ikke, det maa være Betragtninger som dem, der ligger til Grund for det ærede Medlems Tale, som bør danne Indledning til en Forhandling herom.

Med Hensyn til Lovforslagets enkelte Paragraffer vil jeg først gerne sige med Hensyn til § 1, at jeg forstaaer ikke rigtig, hvorfor Ministeren skal have den deri omtalte Bemyndigelse, hvorfor man ikke lige saa godt i Loven kan give Moratorium til Udgangen af Februar Maaned. Det vilde jo være lige saa naturligt i Loven fast og bestemt at angive dette i Stedet for at give den Bemyndigelse, der her er Tale om. I øvrigt skal jeg kun gøre nogle enkelte Bemærkninger om § 5.

Der kan efter min Opfattelse ikke siges noget til, at det offentlige, naar der gives et Moratorium, ogsaa skal kunne sikre, at Kreditorernes Stilling ikke forrykkes eller skades, og herunder vil det vistnok være rigtigt at give en Bestemmelse, der medfører, at den Panteret, der sikrer Kreditorer, bliver hvilende, om jeg saa maa sige, indtil Moratoriet udløber. Men naar man vil benytte denne Situation — og det ærede Medlem Hr. S. Munk understregede det jo meget stærkt — til at opnaa, at Ministeren, hvis Ordene skal forstaaes efter deres Ordlyd, kan kræve af Selskabet, at det saa at sige paa alle Omraader underkaster sig de Vilkaar, som Ministeren opstiller, saa vil jeg heroverfor sige, at til noget saadant vil vi ikke kunne medvirke, og § 5 maa derfor efter vor Opfattelse ændres.

Ministeren maa jo — det fremgik ogsaa klart af hans Fremsættelsestale — kunne give Besked i Udvalget om, hvad man har tænkt paa med denne Bestemmelse. Thi klart er det, at ingen kan bedre og ingen er mere end Selskabets Kreditorer interesserede i at faa en Undersøgelse, som klart og tydeligt viser, under hvilke Former, større eller mindre, Selskabet kan føres videre.

Min Gruppe erklærer sig da villig til at gaa ind i Forhandlingen om dette Lovforslag om Ydelse af et saadant Moratorium. Men vi erklærer ogsaa, at man maa være klar over, at denne vor Stilling ikke i nogen Henseende betyder, at det konservative Folkepartis Medvirken kan faas til, at denne Situation udvikler sig videre, saaledes at vi, naar Moratoriet er omme, stilles overfor nye Forslag, gaaende ud paa, at Statens Penge,

Statens Garantier paa den ene eller den anden Maade skulde blandes ind i dette Selskab. Og vi vil ikke være med til — og urimeligt er det ogsaa, naar man ser paa Fortilfælde for dette Lovforslag — at opstille Krav, hvis Opfyldelse kan betyde, at man giver den højtærede Handelsminister fuldkommen Hals- og Haandsret over Firmaet. Paa det Grundlag, jeg her har nævnt, erklærer vi os da villige til Forhandling om Lovforslaget.

Rager: Det ærede Medlem Hr. S. Munk benyttede det foreliggende Lovforslags Behandling til nogle Angreb paa Privatkapitalismen. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller greb saa Lejligheden og benyttede den til det normale Angreb paa Regeringen, der var raadløs. Da jeg finder, at hverken det ene eller det andet har særlig Relation til den foreliggende, i sig selv alvorlige, aktuelle Situation, skal jeg indskrænke mig til at behandle selve det foreliggende Lovforslags Realitet.

Jeg vil da gerne sige, at naar et privat Firma eller et Aktieselskab kommer i Betalings- eller i Likviditetsvanskeligheder, har vi jo en Lovgivning med forskellige Regler, hvorefter det kan søge sine Forhold ordnet. Eventuelt kan det opnaa Betalingshenstand ad privat Vej ved Forhandling med sine Kreditorer eller opnaa en Akkord; hvis dette ikke er muligt, staar Vejen aaben for at forsøge Opnaelse af Tvangsakkord, og kan den ikke opnaas, er Fallitten den sidste Vej.

Men naar den højtærede Handelsminister her, og efter min Mening med fuld Føje, har forelagt et særligt Lovforslag, der tillader Aktieselskabet Burmeister & Wain i den Situation, hvori Selskabet nu befinder sig, at opnaa et Moratorium, saa maa jeg se heri et Udtryk for en Erkendelse af, at det er ganske særlige Forhold, der gør sig gældende. Vi staar overfor Likviditetsvanskeligheder i vor største Industrivirksomhed, en Virksomhed af et saadant Omfang, at dens Betydning for vort Erhvervsliv er meget overordentlig. Paa sin Højde har Virksomheden beskæftiget ca. 10 000 Mennesker, det vil sige, at 30 000—40 000 Mennesker underholdtes gennem Virksomheden, altsaa allerede her en betydelig Procentdel af Københavns Befolkning; men som Handelsministeren nævnte allerede i Gaar, beskæftigede Virksomheden naturligvis ogsaa andre end dem, der direkte var ansat i den, med Leverancer og Tjenesteydelser paa anden Maade, og jeg tror ikke, det er for meget sagt, at